ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 14ης Ιουλίου 1971*

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Ερμηνεία ορισμένων διατάξεων του κανονισμού 19 του Συμβουλίου της 4ης Απριλίου 1962.

Διατακτικό της αποφάσεως:

Ο όρος «τεθραυσμένοι κόκκοι κεχρίου», που χρησιμοποιείται στο άρθρο 1, d, του κανονισμού 19/62 και περιέχεται στη δασμολογική κλάση ex 11.02, A, III, β, στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού, θα πρέπει να ερμηνευθεί ότι περιλαμβάνει τα προϊόντα που συνίστανται κυρίως σε ακατέργαστα θραύσματα κόκκων, όμοια με τα μόρια των τεθραυσμένων κόκκων σπερμάτων σόργου, και τα οποία ενδέχεται να περιέχουν και πολλά πλιγούρια μεγαλύτερου ή μικρότερου μεγέθους που έχουν σχηματιστεί από τη συγκόλληση μορίων σόργου. Τα εν λόγω προϊόντα, στην περίπτωση που έχουν αφαιρεθεί από αυτά μέρος των συστατικών τους στοιχείων, υπάγονται στην ανωτέρω δασμολογική κλάση εφόσον εξακολουθούν να περιέχουν τα ουσιώδη συστατικά του σόργου σε αναλογίες τέτοιες που η ποσότητα των συστατικών αυτών στοιχείων δεν υπολείπεται των φυσιολογικών τιμών της φυσικής συστάσεως του σόργου.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Οι «τεθραυσμένοι κόκκοι κεχριού» στους οποίους αναφέρεται η δασμολογική κλάση 11.02 του Κοινού Δασμολογίου είναι κόκκοι τεθραυσμένοι σε μεγάλα τεμάχια, οι οποίοι παρουσιάζουν κατά βάση τις φυσικές ιδιότητες των κόκκων κεχριού. Το γεγονός ότι έχει αφαιρεθεί μία μικρή ποσότητα αμύλου δεν έχει σημασία, στο μέτρο που η περιεκτικότητά τους σε άμυλο παραμένει εντός των ορίων διακυμάνσεως της περιεκτικότητας του κεχριού σε άμυλο. Η παρουσία μεγαλυτέρων τεμαχίων που έχουν σχηματιστεί από συγκόλληση μορίων σόργου, δεν έχει σημασία για τη δασμολογική κατάταξη του προϊόντος.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.